

Rippl-Rónai Múzeum

Néprajzi Szakág

Együd-hagyaték

Leltári szám: RRM_EA A-167.25

Somoegi nyelvészeti szelvény

NEPI IMÁDSÁGOK

61 OLDAL

En lefekszem kis ágyamba,
Minden esti koporsómba,
Három angyal fejem fölött,
Egyik megőríz engem,
Másik a szememet bezárja,
Harmadik a bűnös lelkömet várja.

Fölejánlom én ezt az én kis imádságomat
az én drága őrző angyalomnak,
aki megőrizett a mái napon,
Őrizzen meg ez éjjel is,
Tüztől, víztől, gonosz ember szándékától,
Hirtelen és készületlen haláltól
És más egyéb csapásoktól, ámmen!

Szóll a kakas éféltájba,
Kelj föl Mária!
Szent fiadat, Jézust megfogták,
Jeruzsálembe vitték,
Hét cseb vére lecseppent,
Szent angyalok felszedték,
Anyedénybe tették,
Krisztus elibe vitték.
Krisztus Urunk azt mondotta:
Aki ezt a kis imádságot
reggel és este elimádkozza,
annak a hét bűne megbocsáttatik.
Názáretbeli Jézus, zsidóknak kirája,
Veszedelemben forgandók Istene,
Megtetesült szent Ige,
Ne hagyj a bűnben elveszni!
Szent Isten, szent erős Isten,
Szent és halhatatlan Isten,
Könyörülj rajtunk,
És az egész világon, ámmen!

Táska, Étvágyoló Mártonné, 1920.

Én lefekszem én ágyamba,
Minden testi koporsómba, Fehér rózsza Mária,
Engem Jézus találjon,
Szent szive szerettejem,
Aranyos pecsétem rojtomná, ablakomná,
Négy szép angyal ~~kerülték~~,
Kerülletek kereszttek, Fejemné és lábomná is
Hagy nyugodjam Máriának ölébe,
Száll bé szívembe,
Bzentell meg lelekembe,
Ága szüli bimbaja. ~~Nyiss~~
Nyiss kaput az árváknak,
Hogy a papai oltári szentcségbe
részelhüssenünk most és mindenkor
és mindörökkén, ámmé.

-
Elindula valaha Urunk Ur Istenünk,
a Jordán vizén az ő hajójában.
Mondja neki Szüzanyám, Máriám,
Ne fél fényességes Jézusom,
Szent lölkömmel rád lehülök,
Szent kezéddel megfoglak,
Hogy ennek a drága Ur Jézusomnak
a nagy szívérü, a nagy rettegés
távoztass el az én szent imádságom által, ámmen.
Kéthely, Nagy Józsefné, 1893.

Én lefekszek én ágyamba,
 Minden testi koporsómba,
 Három angyal fejem fölött,
 Egyik őriz, másik vigyáh,
 Harmadik az én bűnös lölkömet várja.
 Őrizetek körösztek,
 Őrizzeteök angyalok,
 Hajnalhasadtáig,
 Napfölsöttig,
 Nap leáldoztáig.
 Uti piros szép hajnal,
 Kibe Jézus nyugodik.
 Menyhát, Boldizsár,
 Három urunk, szent kiráj,
 Öntözd vérrel öntözték,
 Drága vérrel hullajtják.
 Nyujts kezet Mária!
 Mennyég magos mennyből,
 Ott találta két szép szen oltárt,
 Hetediken Szent Péterk és Szent Pálk
 Szent misét szolgál.
 Boldogságos Szűz Mária
 Szent könyökére könyököl,
 Szent térdére térbetül,
 Már megfogák, virágozá
 Drága Jézus Krisztust.
 Kiláppál kötözték,
 Vasostprral osterozták.á
 Menj le, menj el feket földnek színére,
 Hirdesd, ki ezeket a hégt számú igéket!
 Bizon mondom, velem leszel a paradicsomban.
 Kokas szólla Máriaát,
 Kelj föl Szűzanya!
 Mert a te szentséges fiadat megfogták,
 Egy csepp vére elcseppent,
 Az angyalok fölszedték,
 Arantányérre tötték,
 Krisztus Urunk eleibe vitték.
 Krisztus Urunk azt mondotta,
 Szent szó, szent beszéd, Aki ezt az imádságot este, reggle elmonja,
 Megmenekedik a hétbűni büntül.

Öhön gyűn e Jézus,
Leleken látta Jézust,
Fehér rótsa Mária,
Engem e Jézus találta.
Halála válacsont,
Ajtómon Ur Jézus,
Ablakomon szent kereszt,
Kerűj köttű, őrizz angyal,
Hagy nyugodjak Mária kebelébe,
Szóll e kokas, Máriát káttya,
Kej fel Mária, kej fel,
/mert megfogták szent fiadat/
Egyeb vére lecseppenik,
Az angyalok felszedik,
A Krisztus elé vitetik.
Aki ezt az imádságot elmondja,
Hét büne bocsánata. Ámen.

"...édessanyántú tanútem. Az unokáim is mondják minden este...
...á, de hogy, nem mondják ezt a templomba

Varjaskér/[†]Somogyszentpál/, Varga Sándorné, 1906.

Angalának három ága,
Magas mennynek magassága,
Nyiss ki Uram szent ajtódat,
Hadd mehessek szent ajtódon,
Boldogok alusztok,
Boldogok aludjatok,
Éfél után szól a kokas,
Kijáltja Máriát,
Kej föl szép szüz Mária,
Mos fogják szent fiadat,
Dárdával dárdázzák,
Tövissel koronázzák,
Három csüb vére lecsöppentett,
Az angyalok fölszedetik,
Három arantányérba tetetik,
Krisztus elé vitetik,
Ki ez imádságot este lefektébe,
reggel fölkeltebe elmondja,
hét büne bocsáttatik,
Én lefekszem ágyamba,
Testi-lelki koporsómba,
Három angyal fejem fölött,
Egyik őriz, másik vigyáz,
Harmadik a bűnös lelkemet várja.

...nem szerették, az öspörös ur azt mondta, hogy ez nem imádság-
Somogyszentpál/Varjaskér/, Rigó Istvánné, 1929.

Názáretbéli Jézus,
A zsidóknak kirája!
Megtetesült szent ige,
Ne hagyj a bünbe elveszni,
Szent Isten, szent erős Isten,
Szent és halhatatlan Uristen,
Könyörülj rajtunk!
Ma péntek, annak a napja,
Arra mene Jézus a kinok kinhejére;
Meglátták a zsidók,
Fölfeszítették a magas keresztfára,
Fol a szend vére,
Szomorodik szent lölke,
Hervadott a szent szine.
Szóll a boldogságos szüz Mária:
Ó, fiam, fiam, szerelmes szent fiam!
Én azt gondoltam, hogy te leszel bus,
Látod fiam, én leszek bus.
Aki ezt az imádságot elmondja,
Háromszor lefektébe,
Háromszor fölkeltebe, megüdvözül.

Ingalának három ágnak,
Magas helen magasságnak,
Nyisd föl Uram szent ajtódat,
Hadd menjek szent sebeid kötözgetni,
Szent véredett állittani.
Alusztok-e boldogog?
Éfélre szóll a kokas, Máriát káttya:
Kel föl, kel föl Mária!
Mozs viszik a szent fiadat,
Dárdával dárdázzák,
Koronával koronázzák,
Egy cseb véfe lecseppenik,
Az angyalok fölzedik,
Káljomba tetetik,
Krisztus elé vitetik.
Égen jár egy kismadár,
De nem madár, szárnyas angyal,
Szárnya alatt hét oltár,

Hét misét szolgál.

Aki ezt a zimádságot

Este, reggel elmondja,

Hét bűne megbocsáttatik.

Én lefekszem én ágyamba
Mint Krisztus a koporsóba,
Egyik eddig őriz, másik vigyáz,
Harmadik a bűnös lölkömet várgya.

„Még van hozzá, de nem tudom má végig”-

Elindult a Krisztus Urunk
Előtalálta a sötétséget,
Hová mész te s. téttség?
Én elmenek ennek a személnek
Szívét szorongatnyi,
Szórét borzogatnyi.

Menej vissza te sötétség

Ádám magvai közé!

Kiáltsd, hirdesd lefektekre,

Fölkeltekre, hogy bizony, bizony

Én mondom a Megváltó-⁺eremtő,

Aki megváltott az ő szend vérével,

Aki ezt az imádságot elmondja háromszor,

Hét halálos bűne megbocsáttatik.

Táska-Buzsák, Sági Józsefné, Dörnyei Mária, 1906.

/több imát mondotg el "tótul", amit később közlünk-,
részben már közöltünk más tanulmányunkban.

Az Atyának, Fiúnak és Szentlélek nevében, ámmen!

Jézus, Jézus, Názáretbeli Jézus,
A zsidóknak királa!
Veszedelemben forgóknak Istene,
Megtestesült szent ige,
Szent Isten, szent erős
És halhatatlan Isten,
Könyörülj rajtam!
Ne hagyj a bűnben elveszni;
Öt kereszt alatt lefekszem,
Hét kereszt alatt fölkelek,
Kerülj kereszt,
Órizz angyal éfélig,
Boldogságos szüz Mária,
Édesanyám vérradtig.
Jézus Krisztus mindétig,
Hogy gyarló testem nyugodjon,
De szívem soha el ne aludjon,
Hogy téged mindenkor lásson,
Minden gonosz távoztasson,
A sárányok megköttessenek,
Hogy a testünkbe ne förtőzzenek;
Engedd meg ezt nekünk kegyessen,
Atya, Fiu fölségessen!
Élvén örök dicsőségben,
Szentlélekkel egyetemben, ámmen!
És, aki ezt az imádságot
Mindén nap egyszer elmondja,
Názáretban van egy mutrumfa,
Kivül aranyos, bellü kegyelmes,
És én azért ott hallgattam
Hétszer hét szent misét
Szerelmes szent fiammal,
Ártatlan Jézusammal.

Egyszer csak elkapják mellőlem
A kegyetlen zsidók;
Vasdárdával dárdázzák,
Töviskoronával koronázzák,
Egy csöb vére elcsöppen,
Szent angyalok fölstedték,
Arantányérra tették,
Élijomba vitették,
És Szüzanya elé tették.
Ó, te emberi nép!
Mondd el ezt az imádságot,
Hét bűnöd megbocsáttatik.
Hét föld szülte pálmafát,
Pálmafa szülte ágát,
Ága szülte bimbaját,
Bimbaja szülte Szent Annát,
Szent Anna szülte Máriát,
Szüzanya szülte szent Fiát,
A világ Megváltóját.
Dicsőség az Atyának, Fiúnak,
És Szentlélek-Istennek révében,
Miképpen kezdetben vala,
Most és mindenkor örökkön örökké, ámmen!
-"Ezt mind egybe szoktuk mondani, de én csak eddig mondom
esténként, hogy: De szívem soha el ne aludjon..."-"Azt is
tudom, hogy Én lefekszem én ágyamba":
Én lefekszem én ágyamba,
Lelki, testi koporsómba.
Álom engem el ne hagyjon,
Gonosz tőlem eltávozzon.
Távozz, távozz tőlem gonosz!
Szűz Szent Benedek palástja
Engem mindig végigérje;
Három angyal fejem fölött,
Egyik őrköz, másik vigyáz,
Harmadik a lölköm fohásszát várja.

Siófok/Vonyarcvashegy/, Kuti Józsefné, 1885.

Názáretbeli Jézus a zsidók kirája,
Veszedelemben lévők Istene,
Ne hagyj a bünbe elveszni,
Szent Isten, szent erős Isten,
Szent és halhatatlan nagy Isten!
Hét kereszt alatt lefekszek,
Órizz angyal éfélig,
Szüz Mária mindig,
Jézus Krisztus mindétig,
Hogy gyarló testem nyugodjon, Hogy szívem el ne aludjon
Hogy szívem el ne aludjon,
Hogy téged mindenkor lásson,
Minden gonosz távoztasson,
Sátányok megköttessenek,
Hogy lelkünk ne fertőzzenek,
Engedd ezt nekünk kegyessen,
Atya, Fiu felségessen!
Fehér rózsa Mária!
Mennország kirájnéja!
Próféták gerjedjeteK ,
Mert Krisztus Urunkat
A zsidók megfogták;
Dárdával dárdázták,
Tövissel harmatozzák,
Ha egy csepp vére lecseppent,
Az angyalok Krisztus Urunk elő veszik,
Krisztus Urunk azt mondja,
Szent vér, szent beszéd,
Aki ezt az imááságot háromszor lefektibe,
Háromszor fölkeltebe elimádkozza,
Hét halálos bünbe bocsánatát várhatja.
Én lefekszem én ágyamba,
Mint szép Jézus koporsóba,
Három angyal fejem fölött,
Egyik óriz, másik vigyáz,
A harmadig bünös lelkem várja.

Paradicsomba csendittenek,
Az angyalkák énekelnek,
Kel föl Mária kakasszóra,
Mer megfogták szent fiadat,
Keresztfúra feszítették,
Egy csöpp vére elcsöppent,
Az angyalok felvették,
Atya eleibe vitték.
Aki ezt elimádkozza,
Hét halálos büntől megbocsáttana.
Én lefekszek én ágyamba,
Lelki, testi koporsómba,
Fejem fölött három angyal,
Egyik őriz, másik vigyáz,
Harmadik a büntől oltalmaz.
Hiszek Istenben, bizok Istenben,
Isten lakozzék az én elmémben!
Én föl találnék hétszer szentelt
Szent anyaszentegyházat,
Abban vagyon hétszer szentelt szent asszony,
Annak a kezébe vagyon
Hétszer szentelt szent aranyalma.
Fehér rózsza Mária!
A kakasok szóllanának,
Máriát kiáltják:
Kelj fel, kelj fel Mária!
Mert Krisztus Urunkat
Megfogták a pogány zsidók;
Vesszővel vesszőzték,
Három csepp vérit elcsöppentették,
Az angyalok mind felszedték;
Aki ezt az imádságot lefektében,
Fölkeltében elimádkozza,
Annak hét halálos büne megbocsáttatik, ámen!

Üdvözléhy, ó, szent szüz Mária!
Isten után fő reményünk;
Üdvözlégy irgalom anyja,
Édes éltünk s lelki kincsünk.
Anyánk, szivünk méjéből
Hozzád fojamodva kiáltunk,
Árvakként hozzád felsirunk
E számkivetésünkből,
Fordítsd hozzánk irgalmadat,
Nagy szószóllónk és védelmünk,
Holtunk után szent fiadat,
Az Ur Jézust mutasd meg nekünk!
Ó, irgalmasságnak anyja,
Boldogságos szüz Mária,
Mutasd meg őtet nekünk, ámmen!

- "Öreganyámtól tanultam, aki törökkoppányi lány volt;
1928-ban halt meg, 72 éves volt".

Torvaj, Kottán Józsefné, 1903.

/az imádságot papirlapról olvasta föl/.

Fehér rózsza Mária!

Engem Jézus találjon,
Szent szívével szeressen,
Szend vérével megváltson.
Én lefekszem én ágyamba,
Testem, lelkem koporsómba,
Három angyal őriz,
Egyik éfélig, másik hajnalig,
A harmadik kivilágos véradtig.

Ott ül szüz Mária,
Kérdi tőle Mes/t/ próféta,
Mária, mér sírsz,
Mér kösörögsz?
Hogyne sírnék,
Hogy kösörögnék,

Mikor mozs vitták
Szeretett fiamat
A Zsóna-högyére,
Dárdával dárdázták,
Koronával koronázták,
Végül/A magos körösztfára
Fölfeszítették.

Hét csöb vére lecsöppent,
Az angyalok fölszödték,
Aranypohárba öntötték,
Krisztus eleibe vitték;
Krisztus Urunk azt mondta,
Szent szó, szent imádság,
Aki azt az imáságot
Este, réggel elmondja,

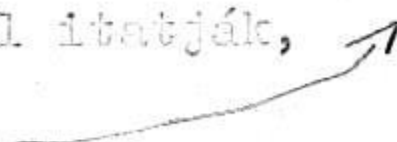
Hét halálos büne megbocsáttatik, ámmen,

/Nehéz a keresztet megváltó Jézusom,
De amit rám mértél szívessen hordozom,
Viszem a keresztet, ha meg is látogatsz,
Elibéd térdelek, bármijen csapást adsz;
Isten fia voltál, mégis összerogytál,
Én pedig semmiség, kisebb a porbál,
Minden bűnömöt bocsád meg a földön,
Hogy a mázsvilágon engem ne gyötörjön,
Légy irgalmas hozzám égnek, földnek Ura,
Könyörögj érettünk Jézusnak szent anyja, ámmen!

Somogyudvarhely, Győri Mihályné, 1917.

Fehér rózsza Mária,
Engem Jézus találta,
Szent szívével,
Szent vérével megváltta.
Én lefekszek én ágyamba,
Testem,lelkem koporsóba,
Máriának kebelében,
Három angyal őriz engem.
Egyik éjjélig,
A másik hajnalig,
Harmadik világás virradtig.
Eteg a test,Krisztus nyomába,
Kis könyvecske kezébe,
Kis oltár előttte,
Arra megy a szent próféta,
Kérdi tőle a próféta:
Mária,miért sírsz?
Mit keseregsz?
Hogyne sírnék,keseregnék,
Mikor a szent Piamat pogány zsidók
A szánalom hegyére viszik,
A nehéz kereszttel a Golgota helyre/hegyre/,
Tövissel koronázták,
Csunya nyállal köpdözték,
Tomba szeggel szegezték,
Dárdával átöftek,
Egy vércseppjét az angyalok fölstedték,
És a Krisztus elébe vitték.
Krisztus Urunk azt mondta:
Szent szó,szent beszéd,
Aki az én imádságomat
Este,reggel háromszor elmondja,
Annak hét halálos bűne meg lesz bocsájtva,Amen.
Somogyudvarhely,Győri Mihályné,1917.

1/ ~~Φ~~

Názáretben van egy mustránfa,
Kívül aranyos, belül kegyelmes,
Abba mondanak hétszer hét szent misét,
Én ott hallgattam az én szerelmes szent fiammal,
Az áldott Jézus Krisztusommal.
Egyszer csak elkapták mellőlem a kegyetlen zsidók,
Kerestem utcákról utcákra,
Séhol sem találtam,
Előtaláltam szent Lukács evangélistát,
Kértem tőle, láttad-e szerelmes szent fiamat,
Az áldott Jézus Krisztusomat?
Ó, anyám, anyám, szép szűz Máriám!
Menj el, menj el a magas Kálvária hegyére,
Ott vagyon egy szent keresztfa,
Arra vagyon fölfeszítve,
Arcul verik,
Tüvissel koronázzák,
Ecettel, epével itatják,
a bűneinkért.
Ó, anyám, anyám, szép szűz Máriám,
Menj el, menj el a fekete föld színe alá,
Az Ádám magvai közé,
Hirdesd és kiáltsd, aki ezt az imádságot
háromszor lefektébe, háromszor fölkeltebe elmondaná,
megüdvözülné. Ámen.

-Még öreganyámtól tanultam....a papok csak nem tudták....a keresztjárásakor, a stációképek előtt, szokták mondani a nagyobbjébe, pap nekü, mikor nem papi szertartás volt.-

Én lefekszem én ágyamba,
Testi lelki koporsómba,
Nehéz álom el né nyomjon,

Ördög tőlem eltávozzon,
Órözz angyal éfélig,
Boldogságos szüz Mária vérattig,
Jézus Krisztusom mindétig,
Hogy testem el né aludjék,
Szivem el né haldokoljék,
Édes Jézusom add kégyelmedet,
Hogy megmentsem vele ártatlan lélkémet.

Ur Jézusnak szentséges szent szive,
Aki dárdával van átalverve,
Tárd föl nekünk a mennyek országát,
Hogy lássuk még az Isten Bárányát.

Szüz Mária szeplőtelen szent szive,
Könyörögj értünk, bünös gyermekeidért,
Akik a bün tengerében evezve oltalmadat
kérjük, segítségédér fohászkozunk hozzád,
Ó, Mária, Isten anyja, nekünk is légy édesanyánk.
Zárd le szemünket a halálunk óráján, Ámmen.

Hezt bucsukor szoktuk imádkozni **H**

Nemesdéd, Tislér Katalin, 1900.

Paradicsongertbe van egy szent kut,
Ott mossa Krisztus Urunk a szent sebjeit,
Gyertek ide köröszvények, nézzétek a sebeimet,
Hogy a zsidók megöldöztek, ~~Vas~~-vesszővel megcsapkodtak,
Négy csöb vére elcsöppent,
Az angyalok fölszödték,
Szárnyikan a magas mennybe föl vitték,
Az egész mennyországot szagával betöltötték,
Minden harangok szálladoznak,
Minden gyertyák gyulladoznak,
Minden lélek örülnek,
De csak az a mejjik nem örül,
Aki apját, anyját mögverte.
Jā, én nem vertem csak gondoltam!
Fogd szent Péter a kulcsot,
Mutass nekik széles poros utat,
Amejjeken az ördögök pokolra járnak.
Drágalátos ^{fényes} édes Jézusom,
Né cselekedd ezzel a bünössē,
Mig ez a bünös ezt a zimáccságot el nem mondja,
Égen menő csillag, fán mennyi levél,
Földön mennyi szenny, por.
Este lefekvessē, röggē fölkeléssē
Tudja p̄rosvérü kiseded, mikor üdvözüljek.
Kiseded Jézusom, ámen!

“Az édesanyám tanúta egy öregasszontú, annak juhász vót az ura.
Az én nagyapám meg kanász vód. Ostán ezek... lányok vótak még
anyámék, édesanyámmak aszongya, gyere Juli mégtanittalak imád-
kozni... Mégállon csak, majd eszömbe jut még... mi van ma, csütörtök?”

Ma vala csütörtök, térbetül a Krisztus Jézus
szentséges temetőjébe. Ez a szentséges szent szavaji,
Jaj, de igen fájnak szentséges szent sebjei.

Kissebb, ki nagyobb ki vagyon téve, ki vagyon nyidva.

Ki ezen ez világon találkozna ojan ember~~?~~ Aki ezt az imáccságott napjába eccer elmodaná, pénteken háromszor, / három lélkét a pokolbú kiszabadittana, Apját, anyját, tulajdon magát. Aki ezt a zimáccságott hallja és meg nēm tanulja, Krisztus Jézus elhivatja.

“En mindig este szokom imádkozni, reggē nēm szokom”

Fehér rózsa Mária,

Engem Isten találjon,

Szent szivével szeressen,

Szend vérével megváltson,

Órizz angyal éfélig,

Éfél után Jézus Krisztus mindétig,

Hogy szivem el nē aludjék,

Gyarló testem nyugodjék,

Engedd nékem ezt kégyessen,

Atya, Fiu fölségessen,

Élvén örök dicsőségbe

Most és mindēnkör örökkön örökké, Ámmen.

“En ezt emondom mindēn este....”

Bodvica/Nagyatád/, Mátyás György, 1905.

"A Varga Juli kománasszonytól hallottam ezt az imádságot:"

Fehér rózsza Mária,
Engem Jézus találjon,
Szent szívével szeressen,
Szent halálával megváltson,
Az ajtónkon az Ur Jézus,
Az ablakunkon az apostolok,
Házunk négy sarkában négy szép őrangyal,
Házunk közepén aranszáru szent kereszt,
Kerüjjetek szent kereszt,
Hadd őrizzenek szent angyalok,
Hagy nyugodjam Mária ölébe,
Jézus Krisztus kebelébe,
Világos viradásig,
Hajnal hasadtáig.
Meggzóllal a kakas,
Kej fel,kej fel Mária,
Mert megfojták az Ur Jézust a zsidók,
A te szent fiadat,
Dárdával dárdázzák,
Tövisekkel koronázzák,
Két cseb vére elcseppent,
Az angyalok fölshedték,
Aranytányérba tették,
Mennyországba felvitték,
Az Ur elibe tették,
Az Ur Jézus azt mondta,
Gábrriel arkangyal,
Vidd el ezt az imát az egész világra.

Aki ezt este lefektében, reggel fölkelésben elmondja,

1902.

Annak hét halálos bűne megbocsájtatik.-T.koppány, Buzsáki Istvánné

④

Ingolának három ága,
Magas mennyek menyországa,
Nyisd ki Uram szent ajtódat,
Hadd mehessek szent~~re~~ ajtódon.
Boldogok alusztok,
Boldogok aludjatok,
Éfélbe szóll a kokas,
Szüz Máriát kiáltják,
Kej fel szép szüz Mária,
Most fogták el szent fiad,
Dárdával dárdázzák,
Koronával koronázzák,
Három csöb vérit elcsöppentették,
Az angyalok fölshedették,
Három aranytányérba tették,
Kriszus Jézus elé vitték.
Aki ezt az imádságot este lefektébe,
s reggel fölkeltebe elmondja, ann~~ak~~
hét büne bocsájtatik.

-Édesanyántul tanultam, aki eredetileg nem is katolikus
vót. Jután született a nagyanyám is, rengeteget tudott, e-
vangélikus vót. Egy nagynénje vót neki, aki megtanította
öt is, meg minket is, sok szép imádságra-

Somogyszentpál/Varjaskér/, Bene Józsefné, 1920.

⑨

Betlehemi köszöntő-ima

Áll a rózsa a mezőbe,
De nem rózsa, a boldogságos szűz Mária.
Szent fiát kipójázza, bepójázza,
Szent jászójba lefekteti,
Szent keresztet reáveti.
Mi is vessük magunkra,
Az Atyának, Fiúnak!

Nosza pajtás fujj dudát,
Fujj Jézusnak szent nőtát,
Vigasztaljuk Máriát,
Ur Jézusnak szent anyját;
Eljött már az óra
A végbucsuszóra:

A kis Jézus aranyalma,
Boldogságos szűz az anyja,
Bölcsőjébe altatgatja,
Szent lábával ringatgatja.

Kis Jézusnak nincs lakása,
Sem papuccse, sem bundája,
Széna, szalma fekvőágya,
A barmok lehelnek rája.

/többszöri gyűjtésemkor néha egybemondta, máskor külön. Utánam
küldött kézírásos imáját betűhíven közlöm/:

Kimegyek szent Pitaromban
Fel tekintek amagos égre,
ot látok egy kis kápolnát,
kivül irgalmas,
blü tömjényes,
Aba van egy szent oltár
szent oltáron szent kereszt,
kibe Mária nyukszik,
pokol tőle távozik.
7 csep vére lecsepent,
a zangyalok föl veszik
arantányérba teszik,
az uristen elejbe viszik
az uristen is csak azt mondja,
a ki eszt a imácságot este reggel elimátkozza
7 t Halúlos bűnnel megbocsátatik. -Csurgó, Borbély Terzéz, 1913.

"Ezt a férjemtől tanultam"

Én lefekszem én ágyamba,
Minden testem koporsómba,
Őrizetek szent angyalok,
Forogjatok szent körösztrők,
Hadd aludjam az éccakának idejében,
Ábrahámnak kebelébe!

Krisztus Urunknak szerelmes szent házába,
Ó,édes Jézusom,légy irgalmas és kegyelmes,
Minden szegény hozzád térő bűnös fiaidnak
És leányaidnak és énnekem is,édes Jézusom!
Mária,Mária,Istennek szent anyja,
Imádkozzál érettünk bűnösökért
Most és halálunk óráján,ámmen!

Első kokas szállamodás,
Kelj föl Mária!
Mögfogták a szent fiadat,
Dárdával dárdázták,
Koronával koronázták,
Egy csöb vére lecsöppent,
Az angyalok fölvették,
Arantányérba tették,
Krisztus Urunkhoz vitették.
Id van Krisztus Urunk,
Könyékig könnyben,térdig vérben.
Boldogasszony nyugodván,
Kitekintett ablakán,
Ott látott egy szép templomot,
Kivü aranyos,bellü irgalmas,
Ki ezt a szép imádságot
Este,reggel háromszor emondja,
Hét halálos vétkit megbocsátja Isten néki,ámmen!

Szena,Farkas Istvánné,Kolat Julianna,1900.

"Este is,reggel is elmondom;hajnalba szokok inkább,mikor aluszok,
akkor imádkozok,arra ébredék fő..." /Utána elmondta a bibliai példázatot,
hogy:Pétör,mikor hármat szól a kakas,akkor tagacc mög engöm
háromszor...." /

Én lefekszek én ágyamba,
Máriának kebelébe,
Őrizzetek szent angyalok,
Forogjatok szent keresztetek,
Elöttem is három angyal,
Utánam is három angyal,
Két karomon két kar-angyal,
Most jön a názáreti Jézus
Tizenötöd magává,
Fehérségévé,
Fehér rózsá Máriá,
Szent szívé szeretet,
Aranyűrü pecsétet nyom.
Mikor alkak megszóllamlózik,
Akkor viszik szent fiát.
Dárdává dárdázzák,
Koronává koronázzák,
Hét csöb vére elesöppent,
Az angyalok hét arantárcára teszik,
Jézus elibe beviszik,
Jézus Krisztus azt mondja,
Aki ezt reggel, délben, este elmondja,
Aznak hét bűne megbocsáttatik.

Horvátkút, Spilák Ferencné, 1924.

"Ezt még az én nagymamától tanultam kicsikoromba"

Én lefekszem én ágyamba,
Mind a testi koporsómba,
Három angyal fejem fölött,
Egyik őriz engem,
Második a szememet bezárja,
Harmadik a lelkemet várja.
Éjfél táján szólnak a kokasok,
Énekelnek az angyalok,
Kejj föl szép szűz Mária,
Mefogták a szent fiadat,
Dárdával dárdázzák,
Epével, ecettel itatják,
Töviskoronával koronázzák,
Egy csöp vére elcsöppen,
Az angyalok fölstedték,
Cintányérba tették,
Isten elébe vitték,
Isten is azt mondotta,
Aki ezt az imádságot
Este lefekvésekor,
Reggel fölkeltekor elmondja,
Hét bűne megbocsáttatik.

Én lefekszek én ágyamba,
Minden testi koporsómba,
Neház álom el ne nyomjon,
Pokol tőlem eltávozzon.

Fehét rózsza Mária,
Aranyürü pecsétje,
Az én szobám szegletébe,
Négy szép őrző angyal.
Forogjatok szent keresztetek,
Őrizzetek szent angyalok,
Hagy nyughassam én ágyamba,
Mind a testi koporsómba.

Hiszejj egy Istenben,
Bizom egy Istenben,
Jézus Mária nevében.

Názáretbéli Jézus!
Drága, szentséges nevedben lefekszem,
Őrizzél, oltalmaznál,
A sötét éccakának idejében,
A tüztől, a víztől, hirtelen haláltól
Ördögöknek rabságától,
A rossz emberek szándékától,
Kétségbe való eséstől,
Édes Jézusom!

Mesztegnő, Sebestyén Györgyné, Henger
Mária, 1912.

Názáretbeli Jézus,
Zsidóknak kirája,
Veszedelemben lévők,
Forgóknak Istene,
Megtestesült szent Isten,
Hét kereszt alatt lefekszem,
Hét kereszt alatt fölkelek,
Órizz angyalom éfélig,
Boldogságos szűz Mária virradtig,
Jézus Krisztus mindétig,
Hogy gyarló testem nyugodjék,
De szívem el ne alugyék;
Sátányok megköttesenek,
Testembe ne fertőzzenek.ámmen!
Én lefekszem én ágyamba,
Mind kis Jézus koporsóba,
Három angyal fejem felett,
Egyik óriz,másik vigyáz,
A harmadik a lelkeket várja.
Fönn az égben jó angyalok laknak,
As se tudjuk,hányan vannak,
Látatlanul lejönnek a földre,
Vigyáznak a jó kisgyerekekre,ámmen!
Aki azt az imádságot este lefektében,
Reggel fölkelésében háromszor elimádkozza,
Két-három halálos bűne megbocsájtatik.

"...édesapámtól,aki 1879-be született.."

Andocs,Szűcs Jánosné,Sipos Rozália,1918.

Én lefekszek én ágyamba,
Testi, lelki koporsómba,
Mellettem van három angyal,
Egyik őriz, másik vigyáz,
Harmadik várja az én bűnös lelkemet.
Égen mene egy madár,
De nem madár, szárnyas angyal,
Szárnya alatt szent oltáé,
Szent oltárba igazság,
Igazságba Bodogasszony,
Kitekint napkelet felől,
Onnan lát egy szentegyházat,
Abba van a mi Urunk Jézus Krisztus,
Dárdával dárdázzák,
Koronával koronázzák,
Hét csőb vére lecsöppen,
Az angyalok fölszedték,
Krisztus elejbe vitték.
Aki eztet este, reggel
háromszor elimádkozza,
Hét halálos bűne megbocsáttatik.

Igal, Máj Józsefné, 1902.

"Édesanyámtu még kislánkoromba tanultam. Este is meg reggel is imádkoztuk, mer ugy szólí ugye, hogy Aki reggel hárpmszor, és este elimádkozza, hét halálos bűne megbocsáttatik. Ezt nem szokták templomba imádkozni... soha nem hallottam templomba, igaz templomjáró sose vótam, mer kinn laktunk pusztán erre-arra, Németsürübe, Toldiba is... nem is felejtettem el... én kislán vóta, -annak má mennyi ideje-, én anyátmu tanultam, ajiis bizos, az ő édesannyátu, hát ez nagyon régi... hogy izéte ezt az imát, nem tudom... ölég ahhoz, hogy az imádkoztatte velünk, én meg megtanítam ugye.

Názáretben van egy mustromfa,
Kivül aranyos, bellő kegyelmes,
Ott mondanak hétszer hét szent misét,
Én ott hallgattam szent fiammal,
Az ártatlan Jézusommal.
Egyszer csak elkapták mellőlem
a gonosz zsidók,
Kerestem utcáról utcára,
De sehol sem találtam.
Hát, egyszer csak előltaláltam
Szent Lukács evangélistát,
Kérdelem tőle, nem láttad az én szent fiamat,
az ártatlan Jézusomat?
Ó, anyám, anyám! most vitták a gonosz zsidók,
Fölfeszítették a magas keresztre,
Fojik szend vére, szomrokodik szent lele.
Látod fiam, látod!?
Azt gondoltam, te leszel a bús,
Látod fiam, én vagyok a bus.
Ó, anyám, anyám, menj el a feket föld színére,
Az Ádám magvai közé,
Ott kiáltsd, hirdesd,
Lefektésbe, fölkelésbe,
Aki ezt a kis imádságot elimádkozza,
Megüdvözüll!

"Ezetet én Kanász Józsefné, Kollár Anna/1865/ nagymamámtól
tanultam, aki 84 éves korában halt meg"

Buzsák, Futurás Balogh Lajosné, 193

①

Én lefekszek én ágyamba,
Tastem, lelkem koporsóba,
Fejem fölött három angyal,
Egyik öröz, másik vigyáz,
Harmadik a bűnös lelkekre vár.
Én lefekszek már előbbre,
Boldogságon tejébe,
A kokasok megszóllalnak,
Az angyalok énekelnek,
Kej föl, kej föl szép szűz Mária,
Mer mozs viszik a szent fiadat,
Vazsdárdával dárdázták,
Koronával koronázták,
Egy csüb vére lecsöppenték,
Az angyalok fűlszögezték,
Dálijába vitették,
Jésus elé tetették,
Aki ezt az imádságot este, reggel
háromszor elimádkozza, hét bűnei bocsánatai lesz vele.

Somogyvár, Papp Jánosné, 1923.

A

Én lefekszem én ágyamba,
Testi, lelki koporsómba.
Fehér rózsza Mária!
Engem Jézus találjon,
Szeretetével szeressen,
Szend vérével megváltson.
Kel föl Mária!
Elvitték a szent fiadat
Dárdával dárdázták,
Koronával koronázták,
Egy csöb vére elcsöppent,
Az angyalok fölcsödztek,
Jeruzsálejomba vitték,
Háromágú orgonán.
mennek, főnek magos angyal,
Ó, fiam, fiam édes J^uzusom!
Nyiss ki a szent kezedet,
Hagy köpsem be szent/kezedet/ sebedet.
Aki ezt az imádságot elmondaná
Lefektébe, fölkeltebe,
Hét bűne bocsánatát nyeri. ámmen!
Názáreti Jézusom,
Zsidóknak királa,
Megtöztetésült szent ige,
Ne haggy a bűmbe elveszni.
Szent Isten, szent erős Isten,
Szent és halhatatlan Isten,
K. ny, rülj rajtunk,
Hét kereszt alatt lefekszem
Hét kereszt alatt fölkelek.
Órizz angyal éfélig,
Boldogságos szüz Mária mindétig,
Hogy gyarló testem nyugodjék,
De szivem el ne aludjék,
Téged mindenkor lásson,
Minden gonosz távoztasson.

Sátányok megköttesenek,
Testünk ne főrtozzenek,
Engedd ezt nekünk kegyessen,
Atya, Fiu fölségesen,
Élvén örök dicsőségben
Most és mindenkoron,
És mindörökkön, ámmen!

Ma vala péntek annak napja,
Hogy vala ment a Jézus Krisztus
A kinok kinhelére.
Mefogták a zsidók,
Fölfeszítették egy magos keresztfára,
Hervad a szent lelke,
És szomorodik a szent szüne,
Szól a boldogságod szent Szüzanya, Mária:
Ó, fiam, fiam, szerelmes szent fiam!
Én azt gondoltam, hogy te leszel bus,
Látod foam én leszem bus.
Názáretben van egy mustromfa,
Kivül aranyos, belül kegyelmes,
Abban mondanak hétszer hét szent misét;
Én ott hallgattam az én szerelmes szent fiammal,
Az ártatlan Jézusommal.
Egyszer csak elkapták mellölem a kegyetlen zsidók,
Keresem utcákrol utcákra,
Sehol nem találom;
Egyszer csak előtalálom Szent Lukács evangélistát,
Kérdem tőle, Nem láttad-e
Szerelmes szent fiamat,
Az ártatlan Jézusomat?
Ó, anyám, anyám, kedves szép szüz Mária!
Menej el, menej el a magas Kálvária hegyére,
Ott van egy szent keresztfa,
Azon vagyon fölfeszidve.

Vasdárdákkal nyitogatják,
Arcul verik, vérrel verejtékezik,
Ecettel, epével itatják,
És tövissel koronázzák,
Ó, anyám, anyám, kefves szép szűz Máriám!
Menj el, menj el a feket föld szine alá,
Az Ádám magvai közé,
Kátsd, hirdesd, lefektekre, főkētekre,
Hogy bizony, bizony,
Velem leszel a Paradicsomba;
Én mondom, a teremő, megváltó,
Aki titeket a szend vérével megváltott,
Aki ezen imádságot elmondaná,
Háromszor lefektében,
Háromszor felkeltében,
Az megüdvözölne.

Öreglak, Androsics Istvánné, 78 éves, 1942ben/sz.kb.1894./

Én legek szem én ágyamba,
Fogadj Uram oltalmadba,
Három angyal fejem fölött,
Egyik megőriz engemet,
Másik szememet lezárja,
Harmadik lelkemet várja.
Fehér rózsza Mária!
Ajtómon Jézuska,
Ablakomon Mária;
Szobám közepén
Egy aranyos kereszt,
Kerüljetez kereszték,
Őrizzetez angyalok,
Szóll a kokas, éfétt kátt:
Kelj föl Mária, kelj föl!
Megfofták a pogány zsidók
A te szerelmes szent fiadat,
Dárdával dárdázták,
Tövissel koronázták,
Kér csöb vére elcsöppent,
Az angyalok fölstedték,
Arantálba töltötték,
Názáretba elvitták,
Jézus elibe tették,
Aki ezt este ,reggel elimádkozza,
Hét büne megbovsáttatik, neki.

Gyótapuszta, Molnár Ferencné, 1911.

Fehér rózsza Mária!
Engem Jézus találjon,
Szent szívével szeressen,
Szent halálával megváltson.
Az ajtómon az Ur Jézus,
Az ablakomon az apostolok,
Házunk négy sarkában
Négy szép őrangyal,
Házunk közepébe
Aranyszárú szent kereszt;
Kerüljetek szent kereszték,
Hadd őrizzenek szent angyalok,
Hadd nyudodjam Mária ölébe,
Jézus kebelén világos virradtig,
Hajnal hasadtáig.
Meggzólal a kakas,
Kelj fel, kelj fel Mária!
Mert megfogták az Ur Jézust a zsidók,
A te szent fiadat.
Dárdával dardázzák,
Tövissel koronázzák,
Két csepp vére elcseppent,
Az angyalok felszedték,
Aranytányérba tették,
Mennyországba felvitték,
Az Ur elejbe tették.
Az Ur Jézus azt mondta,
Gárbriel arkangyal,
Vidd el ezt az imát az egész világba!
Aki ezt este lefektében,
Reggel felkeltében elmondja,
Annak hét hallásos bűne megbocsájtatik,
Amint az Ur Jézus meghalt a nagy kereszten, amen!

Törökkipány, Böhm Gáborné, Varga Juliánna, 1904.

Fehér rózsa Mária,
Engem Isten tanáljon,
Szent kedvébül kedveljen,
Szent szivébül szíveljen,
Négy szép őrző angyal!
Órözzetek angyalok,
Merüljetez keresztet,
Én gyónt ember akarok lenni,
Urat akarok hozzám venni.
Kész a lélek, beteg a test.
Kinyilott a Mária kapuja.
Jézust Krisztust vasotorral ostorozzák,
Fódi füsttel füstölik,
Aki eztet emondja lefektébe,
fókettébe, főmegy az örök dicsőségbe,
Dicsértessék a Jézus Krisztus!
Én lefekszek én ágyamba,
Testi, lelki koporsómba,
Három angyal fölöttem,
Egyik őriz, másik vigyáz,
Harmadik a bünös lölkölet várja.

Törökkoppány, Tili Györgyné, 1901.

Én lefekszem én ágyomba,
Testi, lelki koporsómba,
Órizz angyal éfélig,
Szűz Mária mindéig,
Éfélkor szólnak a kokasok,
Tej föl Mária, elfogták szent fiadat,
Keresztre feszítették,
Dárdával megdárdázták,
Tövissel megkoronázták,
Egy csüb vére elesöppent,
Az angyalok fölveték,
Jeruzsálembe vitték,
Isten elé tették,
Isten azt mondotta,
Aki ezt az imát este, reggel elmondja,
Hét bűne bücsáttassék.
-Este, reggel mondjuk-
Fehér rózsza Mária,
Engem Jézus találja,
Szent szívébe foglalja,
Kerü körü, órizz angyal,
Hagy nyugodjak Máriának kebelébe,
Az Ur Jézus szerelmébe,
Bejő hozzám szent Ur,
Szent megváltó, világosító,
Világosítsd meg az én szívemet,
Adj nekem bátor szívet,
Szent lelket, nyugodalmat. Ámen.
-Ez esti ima-

Én lefekszek én ágyamba,
Testi, lelki koporsómba,
Angyal őriz éfélíg,
Boldogságos szűz Mária vérradtig,
Jézus Krisztus mindétig,
Gyarló testem nyugodják,
De szívem el ne aludgyék,
Mindenkoron téged lásson,
Minden gonosz távoztasson,
Engem az angyal őrizzen,
Szent kőrüszttel möggyegyezzen,
Sátán tőlem mennyen,
Jézus Krisztus velem legyen.

Dicsértessék a Jézus Krisztus!
Fehér rózsza Mária,
Engem Jézus találjon,
Szent szívével szeretett,
Szent vérével megváltott.

Őrizzetek angyalok!

Názáretbeli Jézus,
A zsidóknak királa,
Veszedelemben lévőknak,
Forgóknak Istene,
Möggyetestesült a szent ige,
Ne hagyj a bűnben elveszni,
Szent Isten, szent erős Isten,
Szent és halhatatlan Uristen,
Könyörögj mirajtunk.

Fehér rózsza Mária,
Engem Jézus találjon,
Szent szívével szeretett,
Szent vérével megváltott,
Kerüjjetek angyalok/kőrüszttök/.
Vasdárdával dárdazták,
Koronávs koronázták,
Három eső vére esőppent,
Az angyalok fősűdték,
Árijomba tőtték,
Krisztus elibe vitték.

Krisztus is aszongya,

Ki ezt az imádságot este lefektébe, rögge főkétébe emondja, möggyüdvözül.

Angolának három ága,
Magas mennynek magassága,
Nyiss be Uram szent ajtódát,
Hadd menjek be szent sebedet kü-
- - - - - tüzgetni,
Szend véredet állittani,
Hadd vigyem be szent fiadat,
Dárdával dárdazzák,
Tővissekkkel koronázzák,
Egy esőpp vére esőppent,
Az angyalok fősűdték
Mária koszorujába fűzetik.
Én lefekszem én ágyamba,
Testi, lelki koporsómba,
Három angyal a fejem fölött,
Egyik megőbz engemet,
A másik a szememet lezárja,
A harmadik a bűnös lelkemet várja

Somogyfajsz, Németh Józsefné, 1898. és
Szován Péterné, 1912.

Én lefekszek én ágyamba,
Ugy mind testi koporsómba,
Három angyal őriz engem,
Egyik vigyáz, másik őriz,
A harmadik a bűnös lelket várja
Amott lárok egy kápolnát,
Kívül irgalmas, bellü aranyos,
Ott megfogták Krisztus Jézust,
Dárdával, dárdákkal,
Koronával koronázták,
Vasostorral ostromozták,
Egy csöp vére elcsöppent,
Az angyalok fölszedték,
Oardusomkertbe vitték,
Krisztus Jézus elibe tették.
Krisztus Jézus azt parancsolta,
Aki ezt az imádságot
minden este, reggel elmondja,
Hét halálos bűne megbocsáttatik, ámmen.

Szenyér, Tislér Antalné, Simon teréz, 1898.

Reggeli és estéli imádság a Szűzanyához

Fehér rózsza Mária,
Engem Jézus találjon,
Szent szivéből szeressen,
Szent vérével pecsétel,
Szent testével megszentel.
Ablakomba/alakomba/UR Jézus,
Szobám négy sarkába négy őrző angyal.
Forduljatok hozzám kereszttel,
Ábrahámnak kebelébe,
Én lefekszem én ágyamba,
Testi, lelki koporsómba,
Ottan teszek gyónást, vallást,
Este éccakának idejében.
Ha reggel imádkozzuk,
Nappalnak idejében számban
A szent áldás,
Szivemben a szentlélek,
Fejem felett a szent kereszt,
Mellettem a Szent János,
Üdvözlégy Isten báránya,
Te elveszedna világ bűneit. Ámmen.

Uram, hallgasd meg a mi könyörgésünket,
És a mi kiáltásunk jusson éédbe. Ámmen.

Jóságos mennyei Atyánk!
Gyermekeinkért könyörgünk,
Ó, irányítsd, világítsd,
Vezérelj őket a jó utra.
Add szivükbe a te szeretetedet,
Erős, méj hittel, hisz te több vagy, nekik,
Mint az apa és az anya,
Mert te jóságos és irgalmazs vagy. Ámmen.

Fehér rózsza Mária!
Engem Jézus találjon,
Szent szivéből szeressen,
Szent vérével megváltson,
Veteg a testem, kész a lélek.

Én kilépek én ágyamból,
Testi, lalki koporsómból.
Máriának elejibe,
Három angyal őrzetében,
Egyik éfélig,
Másik hajnalig,
Harmadik világos virradatig.
Ott áll a Mária,
Merre sétál Mes-próféta,
Kezében van kis könyvecske,
Előtte van kis oltár,
Kérdi, mit sírsz,
Mit keseregsz?
Hogyne sírnék, keseregnék,
Most elvitték pogány zsidók
Szerelmes szentséges szent fiamat!
A Zánáj-hegyre,
Tompa szeggel szegeztetik,
Csunyával kérdeztetik,
Dárdával dárdázták,
Koronával koronázták,
Egy csepp vére lecseppent,
Az angyalok felszedték,
Arantálba öltötték,
Urunk eleibe vitték.
Krisztus Urunk az mondja,
Szent szó, szent beszéd,
Aki ezt az imádságot
Este, reggel tiszta szívből elmondja,
Hét halálos bűne bocsáttatik. Ámen.
Uram, hallgasd meg a mi könyörgésünket,
És a mi máltásunk jusson elődbe.

"Ezt a Pókos Jenőnéől írtam le, aki 900-beli... Ezt csak odahaza szokták imádkozni, meg ha virrasztás vót, este halottas éneket éne-
kütünk, és akkor ő hangosan mondta ezt az imát, ő tudta kivüri is.."

Berzence, Semofcsán Ferencné, 1910.

Fehér rózsza Mária,
Engen Jézus megváltson,
Szent szívével szeressen,
Szend vérével megváltson,
Én lefekszem én ágyamba,
Testi, lelki koporsómba,
Máriának kebeleébe,
Három angyal őriz engem,
Egyik éfélig, másik, hajnalig,
A harmadik kivilágos virradig.
Ott áll a mária,
Merre megy a Más próféta,
Kérdi tőle, mit sírsz, mit keseregsz?
Hogyne sírnék, kesergenék,
Mikor az én szerelmes fiamat
A pogány zsidók tompa szeggel szegaszték,
Dárdávo dárdázták,
Koronával koronázták,
Egy csöb vére lecsöppenik,
Ezt az angyalok fölszedték,
Arantányérba tették,
Krisztus Urunk elibe vitték,
Krisztus Urunk azt mondta,
Szent szó, szent beszéd,
Aki ezt az imát este, reggel elmondja,
Hét halálos büne meg lesz bocsádva.

Berzence, Dergecz Antalné, 1910/elmondta a segedi búcsán, 979.IX.9

Nézáretbéli Jézus a zsidók kirja,
Veszedelemben lévők Istene,
Ne hagyj a bűnbe elveszni,
Szent Isten, szent erős Isten,
Szent és halhatatlan nagy Isten.
Hét kereszt alatt lefekszem,
Hét kereszt~~em~~ alatt felkelek,
Órizz angyal éfélig,
Szűz Mária mindig,
Jézus Krisztus mindétig,
Hogy gyarló testem nyugodjon,
Hogy szívem el ne aludjon,
Hogy téged mindenkor lásson,
Minden gonosz távoztasson,
Sátányok megköttessenek,
Hogy a lelkünk ne fertőzzenek,
Engedd ezt nekünk kegyessen,
Atya, Fiú felségessen,
"ehér rózsza Mária,
Mennyország kirájnója,
Próféták gerjedjetelek,
Mert Krisztus Urunkat zsidók megfojták,
Dárdával dárdázzák,
Tövissel koronázzák,
Ha egy csep vére lecsppen,
Az angyalok felszedik,
Krisztus Urunk elébe viszik,
Krisztus azt mondja, szent vér, szent beszéd,
Aki ezt az imádságot háromszor lefektiben, elimádkozza,
Háromszor felkeltiben elimádkozza,
Hét halálos bűne bocsánatát várhatja.

Én lefekszem én ágyamba,
Mint szép jézus koporsóba,
Három angyal fejem fölött,
Egyik örösz, másik vigyáz,
A harmadik a bűn ős lelkem várja.

Torvaj, Kottán Józsefné, 1903.

/az imádságokat úgy olvasta föl egy leirt lapról/
- - -

Bémene Urunk Jézus a paradicsonkertbe,
Ottan hármat lépve meglátták a kegyetlen zsidók,
Mégfogák, bevitték Pilátus házába,
Ottan vasostorral ostorozták,
Vassvesszőkkel vesszüzték,
Tűvisekkel koronázták,
Keresztfára feszítették,
Ára mene Urunk Jézus.
Mondá vala, fiam, fiam édes Jézus,
Mér szenveded te ezeket a sok kinokat?
Szegényekér, boldogokér, árvákér,
Szenvedőkér és a velünk jótevőkér,
És akik este és reggel megemlékeznek
az én keserves kinszenvedésemről és halálomról,
Bizonyára mondom, velem együtt lesznek atyám országába.
Föld szülé fát, fa szine virágját,
A nagyszülő Máriát, Mária szülte az ő szent Fiát,
Aki minket megváltott a magas keresztfán.
Kálvárián ur-szinü szent Benedek terits be engem a te pa-
lástoddal, teőtül fogva talpig.
Kakas megszóllamlik, hogy Máriát káttaná,
Kel fő, kel fő Mária! Krisztus született,
Három esüb vér csöppenik

Az angyalok fölszedik,
Árjomba tetették,
Krisztus eleibe vitették.
Krisztus is azt mondja,
Ki ezt este és reggel elmondja,
Hét bűne megbocsánattatik.
Ó uram Jézus, Mária áldott istennek szent anyja,
Könyörgjél, esedezzel bűnös fiadér, lányodér,
Én érettem szerelmes Jézusom Krisztusom által, Ámmen.

Fehér rózsáx Mária,
Engem Jézus találta,
Szent szive szeretett,
Aranyára pecsételt,
Ajtómon Ur Isten,
Ablakomba Boldogasszon,
Szobám közepébe arankereszt,
Kerü kereszt, szent kereszt,
Őrizetek angyalok,
Hagy nyudodjam szüz Máriának kebelében, Ámmen.

Én édes Jézusom, ó kegyes Jézus királom,
Kérlek, mindenkor légy velem,
El ne maradj mellőlöm,
Gyarló testem nyugodjék,
Szivem el ne aluggyék,
Minden gonosz távoztassék,
Ó, Mária édességnek kutfeje,
Szemeimnek gyönyörüsége,
Szivemnek öröme, add meg nékem ezt az örök boldogságot, Ámmen.

Uram Jézus Krisztusom,
Néked hálákat adok,
Hogy megőriztél és megtartottál a te máj szent napodon,

Tüztől, viatól, hirtelen haláltól,
Gonosz ember szándékától,
Pokolbéli ördögnek csalárdságától,
Gyötrődésektől, kárvallásoktól,
Én édes Jézusom, Krisztusom által, Ámen.

-én ezt édesapámtól tanultam miké még olyan kicsin vótam-
Hosszúviz, Vimmer Margit, 1906.

"Akkor még egyet mondok": /ismert kármelita-szkapuláré ima/.
Kármel-hegy ékessége és fénye, ki különös kegyes szemmel
tekintsz le, ki áldott szent ruhádat viseli. Tekints énrém
is, fogadj oltalmazó palástyax alá. Erősítsd gyarlóságomat
kegyelmekkel, világosítsd meg lelkemet halálig bölcsességeddel.
Gyarpítsd bennem a hitet, reményt és szeretet; ékesítsd fel
lelkem kegyelmekkel és erényekkel, hogy Isteni fiadnak
mindenkor kedve telljék bennem; állj mellett életembe, vi-
gasztalj meg halálomba, édes jelenléteddél; mutass be te
szent fiadnak, mint gyermekedet és áhitatos szolgádat, hogy
a mennyországba örökké dicsérhesselek, áldhassalak, Ámen.

Hosszúviz, Vimmer Margit, 1906.

En lefekszem én ágyamba,
Test-lelki koporombba,
Három angyal fejem fölött,
Egyik örösz, másik vigyás,
Harmadik a bűnös islköm várja,
Mikor a kokas megszállanlik,
Máriát kidíltja,
Kel fül, kel fül ,
Boldogságos szűs Mária,
Mar megfekték szent fiadat,
Dárdával dárdászák,
Kardával kerdászák,
Egy csöpp vére elcsöppenik,
Az angyalok füliszedik,
Krisztus Urunk eleibe viszik,
Krisztus Urunk azt mondja,
Szent szó, szent beszéd,
Aki ezt az imádságot elmondja,
Bisonyos mennyiségű tucsat nyer.

- "Egy idős nagybácsintól, Falusi Györgytől tanultam Siófokon" -

Balatonszabadi, Buda János, 1833.

Q

Fehér rózsza Mária,
Engem Jézus találtál,
Ajtómba Ur Jézus,
Ablakomba Boldogasszony,
Házam közelében szent kereszt,
Szent keresztfa kerületek,
Szent angyalok őrizzetek,
Máriának kebelére,
Ur Jézusnak kebelére.
Uram Jézus, Uram Jézus!
Mikor engem megtaláltál,
Szent pirosz véreddel megváltottál,
Szóll a kokas, Mária,
Kejj föl szép szüz Mária!
Mert megfogták szent fiadat,
Dárdával dárdázták,
Koronával koronázták,
Három csöb vére elcsöppent,
Az angyalok fölszedték,
Krisztus elibe vitték.
Aki ezt az imádságot este, réggel elmondja,
Hét büne bocsájtatik a pokloktól. Ámmen.

-

Én lefekszem én ágyamba,
Testi, lelki koporsómba,
Három angyal fejem fölött,
Egyik őriz, másik vigyáz,
A harmadik a bünös lélkemet várja,
A kis kakas megszóllal,
Máriát kiáltja,
Kej föl, kej föl szüz Mária!
Mer megfogták szent fiadat,
Dárdával dárdázták,
Koronával koronázták,
Három cseb vére elcseppent,
Az angyalok fölszedték,
Krisztus elibe vitték.
Aki ezt az imádságot este, réggel elmondja,
Hét büne bocsájtatik a pokloktól. Ámmen.

Öreglak, Kiss Józsefné, 1928.

Záradékul mondották még: Fölaajánlom ezt a kis imádságot a bold. szüz Máriának hét szivbéli fájdalomáért, őrző angyalomért, kegyes

*patronusom, Most is minden-
örökké őrizd: Ámmen.*

Szent Isten, szent erős Isten,
Szent és halhatatlan Ur Isten,
Könyörülj rajtunk.

Uti piros szép hajnal,
Kibe szüz Mária lakozék,
Ur tetőled szülezék,
Nap tetőled keleték,
Rózsa lilomszál,
Eleven ostya,
Ur Krisztus,
Engem találó Jézus,
Megerszeretett szent lelkével,
Meváltott szent kegyelmével,
Őrizzetek szent angyalok,
Ábrahámnak kebelébe,
Hogy nyugovék Krisztus Urunk
szent markába.
Kokas szállamlík éféltájba,
Kej föl, kej föl szép szüz Mária,
Mefogták szent fiad
Dárdával dárdázzák,
Koronával koronázzák,
Egy csöb vér elcsöppent,
Szent angyalok fölszedték,
Árijomba fölívék,
Hogy Krisztus eleibe tevék.
Ó, te emberi nemzet,
Mondd el ezt az imádságot
Este, reggel háromszor,
Hét bünöd megbocsáttatik.

-
Ég szülte pálmafát,
Pálmafa szülte ágát,
Ága szülte bimbaját,
Bimbaja szülte szent Annát,
Szent Anna szülte szüz Máriát,
Szüz Mária szülte szent fiát,
Ki volt a szent fia, Krisztus JézusT

- Üdvözlégy Názáretbélím Jézus, zsudók királa,
Veszedelemben lévő, forgók Istene,
Megtetesült szent ige,

48

Ne hagyj a bűnben elveszni,
Szent Isten, szent erős Isten,
Szent és halhatatlan Isten,
Könyörülj rajtam,
Hátkereszt alatt legek szem,
Hét kereszt alatt fölkelek,
Órizz angyal éfélig,
Boldogságos suüz Mária, édesanyám virradtig,
Jézus Krisztus mindétig,
Hogy gyarló testem nyugodjék,
Szivem el ne alugyék,
Téged mindenkor lássalak,
Minden gonoszok távoztassanak,
Sátányok megköttessenek,
Hogy testünk ne fertőzzenek,
Engedd ezetet kegyelmessen,
Atya, Fiú, Szentlélekkel fölcségesen,
Élvén örök dicsőségben,

Ma vala péntek annak napja, vala,
Mene jézus a kinok kinja helére,
Meglátták a zsidók,
Fölfeszítették magas keresztfára,
Fol a szent vére,
Hervad szent szine,
Szomorodott szent lelke,
Szól anyám, boldogságos szóz Mária,
Ó, fiam, fiam, szerelmes szent fiam,
Én azt gondoltam, hogy te leszel bus,
Látom fiam, én leszek bus.

Aki ezta az imádságot háromszor lefektekor,
Háromszor fölletekor elmondja, megidvözül.

Názáretbéli ~~három~~ van egy mustrafa,
Kivül aranyos, belül kegyelmes,
Abban mondtanak hétszer hét szent misét,
Én is ott hallgatom az én szerelmes szent fiammal,
Az ártatlan Jézusommal,
Egyszer csak elkapják mellőlem a kegyetlen zsidók,
Keresem utcákról utcákra, sehun nem találom,
Elűtalálom Szent Lukács evangélistát,
Kérdem tőle, nem láttad a szerelmes szent fiamat,
az ártatlan Jézusomat?

Ó, anyám, anyám, szép szüz Máriám,
Menj el, menj el a magas Kálvária hegyére,
ott vagyon egy szent keresztfa,
Arra vagyon fölfeszítve,
Vasdárdákkal nyitogatják,
Arcul verik, vérrel verejtékezik,
Ecettel, epével itatják,
Tűvisekkel koronázzák.
Ó, anyám, anyám, szép szüz Máriám,
Menj el, menj el a fekete föld színye alá,
az Ádám magvai közé,
Kiáltsd, hirdesd, lefektekör, feltekör,
Aki ezt az imádságot háromszor lefektekör,
Háromszor feltekör háromszor elmondja, megüdvözülni.

"...etse úgy fekszem le, hogy megérem-e a reggét, reggel úgy kelek föl, hogy mehérem-e az estét... én jobban má a másvilágba ragszkodom, mer Ez az élet elmulandó, /Másik örökké tartandó.."

Nemesdéd, Világos Józsefné, 1897.

/A már e világi dolgokkal nem sokat törődő öregasszony csak hitéletét kívánja éli, aki nemcsak apokrif imákban nyeri gyönyörét, de a Jézus Szíve imát is elmondott még, melyek közlésére nincs hely ter jedelmességük miatt. Utána még a Hét mennyei szent zár-imák sokaságát mondta el. Mint kiderült a beszélgetés során, valamint több búvsús éneket stb.

Kokas szólomlik, Máriát kátti,
Kel fő, kel fő szép szüz Mária,
Mer megfogták a zsidók Krisztus Urunkat,
Keresztfűre fölfeszítették,
Egy csöb vére elcsöppenik,
Az angyalok fölszedik,
Angyali ruhába öltöztetik,
Jeruzselebe bévivék,
Orgonának három ágát,
Fényes napnak hangosságát,
Fiam, fiam, fényes fiamnyujcs kezedet
Urszine látni, vélet/?/ váltani, Szűz
Szent sebeid kötni.
Az Ur Jézus erre azt feleli,
Aki ezt az imádságot háromszor
elmondaná, megüdvözittené.

Mennybéli Jézus, zsidók királa,
Veszedelemben forgók Istene,
Megtetesült szent ige,
Szűz Isten, szent hatalmas Ur Isten,
Ne hagyj a bűnben elveszni,
Hét körösz alatt lefekszek,
Hét körösz alatt fölkelek,
Órizz angyal éfélig,
Boldogságos szüz Mária virrattig,
Jézus Kristus mindétig,
Hogy gyarló testem nyugodjék,
De szívem el ne aludjék,
Hogy téged mindenkor lássalak,
Minden gonosz távoztasson,
Sátányok megköttessenek,
Hogy testöm ne förtözzenek,
Engedd Atya, Fű fölségessen,
Érvény örök dicsőségben.
Ma vale péntek, kinnak napja,
Kimén Jézus a kinnak helére,
Meglátjuk a zsidók,
Feszíteni kiáltják,
Kiáltess, ki ezt lefektibe, fölkeltebe
aki ezt az imádságot háromszor elmondaná,
Megüdvözitteném.

Jeruzsálemba van egy mustromfa,
Kívül aranyos, belül kegyelmes,
Ott mondomak hétszer hét szent misét,
Én ott hallgatom az én szerelmes szent fiammal,
Az ártatlan Jézussal.
Menj el, menj el a fekete felhők színe alá,
Az Ádám magval közé,
Kiálcs hirbe, lefektébe, fölkeltebe,
Aki ezt az imádságot háromszor elmondaná,
Megüdvözíteném.

"A mamátú tanultam, kányai vót, onnan hozták ide....maj gyűn anyátok
gyerekeim, imádkozunk, dörög ám az ég; féttünk ám, mamás/nagyanya/is
ugye fétt, mindig imádkoztunk. Ő éjjel is szokta mondani; nappal is
éjjel is szokott imádkozni, én is azé tanútam meg...Egy kis fiamat
agyonvágta az akna 9 éves vót 45-ben; Nagyon szépen tudott éneünyi,
püspök-iskolába akarták évitetnyi....akkor osztán annyira émenet
a kedvem, csakm vagyok, csakm vagyok, imádkozok, de se szomszéd, se
jóbarát, se tévé, se muzikaszó, semmi érdekü..nem szokták régen temp-
lomba imádkozni, de a plébános úr mondta múlt héten, hogy aki ijjen
régimádságot tud, az mennyeh be hozzá és mondja el mer hallotta,
hogy ez most akerták gyűjteni Én anyámátú én csak a Miatyánkot, Hi-
szekegyet, Ötparancsolatot, Tízparancsolatot tanútam...Ő kised Jé-
zusom, asztali áldásokat...Azt mondja mamám, én csak ezt tudom,
amit még a nagyanyámátú tanútam-velami Forgács Katalin vót-, a nagy-
apámmak az öregannya vót, mert a szülém nevett minket; nohát, akkor
mikori imáccság leh^{et} ez! ..én ezt este mindig elmondom, meg nappal
is imádkozok, mert én a rózsafüzér feje is vagyok."

Tengődé/1972/Gál Dezsőné/

Én lefekszek én ágyamba,
Testi, lelki koporsómba,
Három angyal fejem fölött,
Egyik őriz, másik vigyáz,
Harmadik várja a bűnös lelkemet.
Krisztus urunk ezt mondta,
Aki ezt a szép kis imádságot elmondja,
Hét halos büntől megszabadul.
Mehalt hívek lelkei,
Istennek irgalmasságából,
Békességbe és az örök éghatetlen
világosság fényeskedjék neki.
Mindörökkén, Ámen.

Fehér rúzsra Mária,
Engem Jézus találjon,
Szent szívvel szeretett,
Szent halálával megváltott.
Kerüjjetek körösztök,
Őrizzetek angyalok,
Hajnal hasadtáig,
Világos virradtig.
Ha én ide korán reggel fölkelek,
Napkeletre tekintek,
Nyitva láttam mennyországának jataját,
Kivül aranyos, belül kegyelmes,
Abba láttam egy aranszőnyeget,
Azon fekszik Krisztus Urunk,
Szívét szomorítja, fejét lefüggeszti,
Odamegy a tizenkét apostol,
Mondván nekik Krisztus Urunk,
Menjetekek el a fekete földnek színye alá,

Hirdessétek az én számból való igéket.

Szójjetek kokasok,

Máriát kiáltjátok,

Kej fül,kej fül,szép szüz Mária,

Mer a te szent fiadat megfogták,

Koronával koronázzák,

Dárdával dárdázzák,

Annak egy csöb vére eles.ppent,

Az angyalok fűlszedték,

Aranytányérba tették,

Krisztus Urunk elejbe vitték.

Krisztus Urunk pedog azt mondta,

Aki ezt a kis imádságot elmondja,

este,reggel,Hét halálos büntől megmenekszik.

Názáretbéli Jézus,zsiáóknak kirája,

Veszedelemben forgóknak Istene,

Ne hagyj a bűnben elveszni,Szent Isten,szent erős Isten

Szent és halhatatlan Ur Istan.

Hét kübszt alatt lefekszek,

Hét kübszt alatt fülkelek,

Órizz angyal éfélig,

Jézus Kásztus mindétig,

Hogy gyarló testünk nyugodjék,

Hogy szívünk el ne aludjék,

Hogy téged mindenkor lásson,

Mnden gonosz távoztasson,

Sátányok megkötessenek,

Hogy testünk ne fertőzzenek,

Engedj Jé us kegyessen,

Atya,Fiu,fűlségessen,

Jézus/élvén/örök dicsősségében.Ammen.

-Iregszemcse/Ürög/Tallér Györgyné,Schaffer Erzsébet,1915.

53

Paradicsonkertbe van egy szent kut,
Ott mossa Krisztus Urunk a szent sebjeit,
Gyertek ide körösztenyek, nézzétek a sebeimet,
Hogy a zsidók megöldöztek, vas vesszővel megcsapkodtak,
Négy csöb vére elcsöppent,
Az angyalok fölszödték,
Szárnyikan a magas mennybe fölvitték,
Az egész mennyországot szagával betöltötték,
Minden harangok szölladoznak,
Minden gyertyák gyulladoznak,
Minden lölkök örülnek,
De csak az amejik nem örül,
Aki apját, anyát mögverte,
Ja, én nem vertem csak gondoltam!
Fogd szent Péter a kulcsot,
Mutass nekik széles poros utat,
Amejken az ördögök pokolra járnak.
Drágalátos ^{fényes} édes Jézusom,
Ne cselekedd ezzel a bünössé
Míg ez a bünös ezt a zimáccságot el nem mondja,
Égen menő csillag, fán mennyi levél,
Földön mennyi szenny, por.
Este lefekvéssé, röggé fölkeléssé
Tudja porosvérü kised, mikor üdvözüljnek.
Kised Jézusom, ámmen!

Ma az édesanyám taníta egy öregasszontú, annak juhász vót az ura.
Az én nagyapám meg kanász vót, őstán ezek....lányok vótak még
anyámék, édesanyámnak aszongya, gyere Juli megtanittalak imád-
kozni...Megállon csak, majd eszömbé jut még...mi van ma, csütörtök?

Ma vala csütörtök, térbetül a Krisztus Jézus
szentséges temetőjébe. Ez a szentséges szent szavaji,
Jaj de igen fájnak szentséges szent sebjei.

Kissebb, ki nagyobb ki vagyon téve, ki vagyon nyitva.
Ki ezen ez világon találkozna olyan ember, aki ezt az
imácsságot napjába eccer elmodaná, pénteken háromszor
három lelket a pokolbu kiszabadította, apját, anyját,
tulajdon magát. Aki ezt a zimácsságot hallja és meg
nem tanulja, Krisztus Jézus elhivatja.

-Én mindig este szokom imádkozni, reggē nem szokom-

Fehér rózsza mária,

Engem Isten találjon,

Szent szivével szeressen,

Szend vérével megváltson,

Órizz angyal éfőlig,

Éfél után Jézus Krisztus mindétig,

Hogy szivem el ne aludjék,

Gyarló testem nyugodjék,

Engedd nékem ezt kegyessen,

Atya, Fiu fölségessen,

Élvén örök dicsőségbe

Most és mindenkor örökkön örökké, Ammen.

-Én ezt emondom minden este....-

Bodvica/Nagyatád/, Mátyás György, 1905.

Názáretben van egy mustráma,
Kívül aranyos, belü kegyelmes,
Abba mondanak hétszer hét szent misét,
Én ott hallgattam az én szerelmes szent fiammal,
Az áldott Jézus Krisztusommal.
Egyszeresak elkapták mellőlem a kegyetlen zsidók,
Kerestem utcákról utcákra,
Sehol sem találtam,
Előtalátam szent Lukás evangélistát,
Kérdem tőle, látjad-e szerelmes szent fiamat,
Az áldott Jézus Krisztusomat?
Ó, anyám, anyám, szép szüz Máriám!
Menj el, menj el a magas Kálvária hegyére,
Ott vagyon egy szent keresztfa,
Arra vagyon fölfeszítve,
Arcul verik,
Tövissel koronázzák,
Ecettel, epével itatják,
a bűneinkért.
Ó, anyám, anyám, szép szüz Máriám,
Menj el, menj el a fekete föld színe alá,
Az Ádám magvai közé,
Hirdesd és kiáltsd, aki ezt az imádságot
háromszor lefektébe, háromszor fölkeltebe elmondaná,
megüdvözülné. Ámen.

-Még öreganyámtu tanutam....a papbácsik nem tudták....a keresztjárásakor, a stációképek előtt, szokták mondani a nagyobbjbe, pap nekü, mikor nem papi szertartás volt.-

Én lefekszem én ágyamba,
Testi lelki koporsómba,
Nehéz álom el ne nyomjon,

Ördög tőlem eltávozzon,
Örözz angyal éfélig,
Boldogságos szüz Mária vérattig,
Jézus Krisztusom mindétig,
Hogy testem el ne aludjék,
Szivem el ne haldokoljék,
Édes Jézusom add kegyelmedet,
Hogy megmentsem vele ártatlan lelkemet.

Ur Jénusnak szentséges szent szive,
Aki dárdával van átalverve,
Tárd föl nekünk a mennyek országát,
Hogy lássuk meg az Isten Bányát.

Szüz Mária szeplőtelen szent szive,
Könyörögj értünk, bűnös gyermekeidért,
Akik a bűn tengerében evezve oltalmadat
kérjük, segítségédér fohászkozunk hozzád,
Ó, Mária, Isten anyja, nekünk is légy édesanyánk.
Zárd le szemünket a halálunk óráján, Ámmen.

-ezt bucsukor szoktuk imádkozni-

Nemesdéd, Tislér Katalin, 1900.

Fehér rózsza Mária!
Gyűgyel gyökerezik,
Arannyal bimbózik,
Éd szülte Annát,
Anna szülte Máriát,
Világnak megváltóját;
Házamnak négy szögletét,
Négy szép angyal örözüti,
Keresztek forogjatok,
Hadd nyugodjam boldog anyám házába,
Gábrriel kebelébe;
Ott látok egy templomot,
Kivül aranyos, bellü irgalmas,
Abban vagyok Krisztus Urunk
Vérben, könnyben.
Arra mennek a próféták,
Kérdi a Krisztus:
Hová mentek próféták?
Ide jöttünk Krisztus
Urunkat látogatni!
Ma van péntek,
Ma van Krisztus urunk kinzó napja;
Krisztus Urunk felment
A Paradicsomkertbe,
Utánna ment három pogány zsidó;
Vasvesszővel vesszőzték,
Három szeggel felszegezték,
Három szem csöb vére elcsöppent,
Szent angyalok felszedték,
Krisztus Urunk elébe vitték, ámmen!
"Még kislán vétam, s a Tuta Örzse körösztanántól tanultam"
Názáretbeli Jézus, zsidók kirája,
Veszedelembe lévök, forogatók Istene,
Ne hagyjál a bünb elveszni;
Szent Isten, szent erős Isten,
Szent és halhatatlan Uristen,
Könyörögj érettünk, ámmen!
Hét keresztvalatt legeksek,
Hét kereszt alatt felkelek,

Órözz angyal éfélig,
Jézus Krisztus mindétig,
Hogy alvó testem nyugodjék,
De szívem el ne alugyék,
Add, hogy m ndig láthassalak,
Minden gonosz távoztasson,
Sátányok megköttessenek,
Hogy testem ne fertőzzön;
Engedd ezt minékünk,
Atya, Fiu, Szentlélek,
Élvén örök dicsőségben,!

Ma van a pétek, annak napja,
Jöve Jézus Krisztusnak kinzó napja,
Meglátták a zsidók,
Fölfeszítették a magas keresztre,
Fojik szend vére,
Szomorodik szent szive,
Szól a boldogságos szüz Mária:
Ó, fiam,yszerelmes szent fiam!
Én azt gondoltam, te léssen bús,
De látom fiam, én léssen bús.
Názáretban van egy mustrafa,
Kivül aranyos, belül kegyelmes,
Abba mondanak hétszer hét szent misét;
Ott hallgatom szerelmes szent fiamat,
Az én ártatlan Jézusomat,
Egyszer csak elkapják mellőlem a kegyetlen zsidók,
Keresem utcákról utcákra,
Sehol sem találom;
Végre előtalálom Szent Lukács evangélistát,
Nem láttad-e szerelmes szent fiamat?

Az ártatlan Jézusomat?
Ó, anyám, anyám, szép szüz Máriám!
Menj elmenj el a Kálvária hegyére,
Odá vagy on egy magas szent keresztfán fölfeszítve;
Vasdásrdával nyitogatták,
Epével, ecettel itatták,
Tövisekkel koronázták;
Ó, anyám, anyám, szép szüz Máriám!
Menj el, menj el a fekete föld szine alá,
Az Adám magvai közé,
Kiáltsd, hirdesd, ki ezt az imádságot háromszor lefektébe, háromszor
fölkeltébe elmondja, annak hét bűne megbocsáttatik.
En lefekszem én agyamba... stb.

Fehér rózsza Mária,
Engem Jézus találja,
Szent szívével szeressen,
Szent halálával megváltson,
Az ajtónkon az Ur Jézus,
Az ablakunkon az apostolok,,
Házunk négy sarkában négy szép őrangyal,
Házunk közepén aranszárú szent kereszt,
Terüjjetek szent kereszték,
Had őrizzenek szent angyalok,,
Hagy nyugodjak Mária ölébe,
Jézus Krisztus kebelén.,
Világos virradásig,
Hajnal hasattáig.
Meggzóllal a kakas,
Kej fel,kej fel Mária!
Mert megfogták az Ur Jézust a zsidók
a te szent fiadat,
Dárdával dárdázzák,
Tövisekkel koronázzák.
Két csepp vére elcseppen,
Az angyalok felszedték,
Arantányérba tették,
Menyországba felvitték,
Az Ur elejibe tették,
Az Ur Jézus azt mondta,
Gábrriel arkangyal,
Vidd el ezt az imát az egész világba.
Aki ezt este lefektébe,
Reggel felkeltében elmondja,
Annak hét halálos bűne megbocsájtatik.
Amint az Ur Jézus meghalt a nagy kereszten.Ámmen.

Törökkipány, Buzsáki Istvánné, 1902.

"A Varga Juli komámasszonytú tanútam ezt az imádságot".

Fehér rózsza Mária,
Engem Jézus találjon,
Szent szívével szeressen,
Szend vérével megváltson.
Én lefekszem én ágyomban,
Testi, lelki koporsómba,
Máriának kebelébe,
Három angyal őrizetembe,
Egyik éfélig,
Másik hajnalig,
A harmadik kivilágos virradig.
Ott ül a Mária,
Merre megy a Más próféta,
Kérdi tőle, mit sírsz,
Mit keseregsz?
Hogyne sírnék, keseregnék,
Mikor az én szerelmes fiamat
a pogány zsidók tompa szöggel szögeznek,
Dárdával dárdáznak,
Koronával koronázzák,
Egy csöb vére lecsöppent,
Az angyalok fölstedték,
Arantányérba tették,
Krisztus Urunk eleibe vitte,
Krisztus Urunk azt mondotta,
Szent szó szent beszéd,
Aki ezt az imát este, reggel elmondja,
Hét halálos bűne meg lesz bocsátva.

-Gulásnétol tanultam, régi-régi asszon vót.."

Berzence, Dergecz Antalné, 1907./a felvétel történt a segedi
búcsún, 1979. szept. 9-én.